ACC. NR. 623.

LUNDS UNIV. FOLKMINNES-ARKIV

/1

623

Landskap: Blekinge *Upptecknat av:* Gunnar Ekholm.

Härad: Medelstad *Adress:* Kallinge

Socken: Backaryd *Berättat av* August Ekholm Kallinge.

Uppteckningsår: *Född år* *i*

Uppteckningen rör Stanna kvarnen.

Johan Danielsson i Klåvben hade dagen före julafton mycket mjöl att mala till julen. På natten stannade kvarnen, och ingen kunde få den i gång. Johan gick då ner till hjulet, där han då fick se en liten gubbe som höll igen. Han bad då, att han skulle få mala av den påsen råg, som han hade i kvarnen. Kvarnen började då gå med en hisklig fart och på några minuter var säcken mald. Kvarnen stannade sedan själv och kom inte mera i gång förrän efter julen. Många var det, som den julen inte fick något mjöl till julbröd.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

22

623

När Ola Håkansson skulle bli mästerskytt.

Ola Håkansson i Ö.Hult ville lära sig att bli mästerskytt och kunna skjuta allting, Han gick därför till en klok gubbe och bad honom lära sig konsten. Han fick det rådet, att han skulle taga en oblat vid nattvarden och inte svälja den utan taga ut den och fästa den på en vägg och skjuta en kula genom den. Vid nästa nattvard tog han vara på oblaten, och när han kom hem, tog han och fäste den på ladväggen och sköt en kula genom den. I samma ögonblick som skottet gick av, fick Ola se Frälsarens bild i stället för oblaten, och kulan gick genom Kristusbilden. Ola blev vansinnig och dog sedan som vansinnig.

Skriv endast på denna sida!

Blekinge
Mereslad
Backaryd

Jygst. Ekholm, Gunnar

Ber. Ekholm August
Kallinge

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13

nr 623

Maran.

En bonde i Backaryd såg om mornarna, att maran ridit hans hästar. En natt tog han och lade en lie med eggen uppåt över ryggen på en av hästarna. På morgonen låg hans käring död i sängen. Hon hade varit mara och dödats av lien, ty hon hade måst sitta på lien i den hiskliga farten, när hon på natten red hästen.

Skriv endast på denna sida!

Bl.
[illegible]ackaryd
[illegible]pl. G. Ekholm
[illegible]r. Aug. "

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4/4

623

Hur en person blev varulv eller mara.

Min farmor berättade, hur ett barn blev mara eller varulv. Det tillgick så, att man för att göra det lättare för en barnsängskvinna, tog vara på den säck, vari en fölsing födes. Denna torkades så att det blev en ring av den. Genom denna ring föddes barnet, som då blev en mara eller en varulv.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5 5

623

Näcken.

Far var en dag nere vid Norrsjön och slog hö. Rätt som det var, fick han se en kritvit häst, som stod vid sjökanten. Han sade då till farmor:"Titta, där ä näcken!" Precis som han sagt detta, störtade hästen sig i sjön, så att skummet yrde om honom. Farfar blev sedan liggande mycket sjuk i 4 veckor.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6 6

623

Grisen som tippade vagnen.

En bonde skulle en söndagsmorgon fara till staden till doktorn med sin hustru. När de kommo mitt för Backaryds kyrka, gick där en stor gris vid stenmuren. Bonden slog till grisen, fastän hans hustru bad honom låta bli. Då han slog grisen, växte den för varje rapp och blev så stor som en häst. Då tog han och satte nosen under vagnen och tippade häst och vagn i diket, så att både bonden och käringen flögo över muren.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7 7

623

Klok gubbe.

Per Janssons Anna i Långsjöryd hade en dag tvättat en del kläder samt en linneväv. På natten blev alltihop bortstulet. Hon gick då till Pål Olström och bad honom se, var hennes tvätt var kommen. Olström sade: "Den, som stulit din byk, bor nära er i en stuga. Innanför dörren i kammaren står en blåmålad kista, i den ligger dina kläder och väven. Vill du se, vem det är, som har tagit det?" "Nej", sade Anna, "då jag vet var det finns behövs det inte!" Anna gick då till en närbo, Johanna Zackrisson, och bad att hon skulle få se, vad hon hade i kistan i kammaren. Johanna blev arg och sa, att hon inte hade något med hennes kista att göra. Anna hotade då med att gå efter länsman, och hon gav då med sig och öppnade kistan, och i denna låg hela hennes byk.

Skriv endast på denna sida!

Pål Olström dog för en del år sedan. Han hade stort rykte om att kunna bota kreatur och allt möjligt övernaturligt, se var som stulet fanns gömt och mana fram tjuvars bilder m.m.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

88 a,

623

Blekinge
Medelstad
Backaryd

Gunnar Ekholm
Kallinge
Verkt. av August Ekholm
Kallinge

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8 B

623

Mjölkhare.

En käring i Backaryds socken samlade sig en hel hop halvbrända stickor, som kommit ut med askan (våastickor). Dessa band hon ihop med vävsolv i form av en hare. Denna kunde hon nu skicka till närboarnas kor och mjölka och springa hem till käringen med den. Men en dag fick en mästerskytt se den, han sköt ett skott och träffade haren, men när han kom fram till haren, låg där bara en hög halvbrända stickor hopbundna med vävsolv. Detta var skelettet av mjölkharen.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

623

Stänma blod.

Man tager en stol med tre ben. Man gör tre kilar av trä, man gör en skåra i varje ben, två kilar doppas i blod, ingenting på den tredje. Kilarna drivas in en i varje ben. I samma ögonblick, som alla kilarna äro inne, stannar blod-flödet.

Skriv endast på denna sida!

Ramely, Bl.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
1011

623

Julnatten.

Julnatten kunde man se om det blev sorg eller glädje i gården genom att känna efter om tuppen hade varma eller kalla fötter. Kalla fötter betyder lik, varma fötter, att ett barn kom. Elin Svensson tjänade för c:a 45 år sedan i Gökadal. Julafton höll hon vad med drängarna, att hon kl. 12 på natten skulle känna efter om tuppen hade varma eller kalla fötter. På natten klev hon upp till hönshuset, men när hon kom dit, fick hon sig en örfil att både näsa och mun stod i blod, då hon kom ut utan att ha känt tuppens fötter.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

623

Havande.

Pål Olsson i Kåraryd skrämde sin hustru, när hon var havande. Han kröp på händer och fötter som ett djur. Hustrun födde tvillingar, och båda voro krymplingar, som ej kunde gå utan måste krypa. De slogo utåt med armar och ben, då de kröpo. De dogo båda två år 1876 och var c:a 40 år.

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR. 623.

LUNDS UNIV. FOLKMINNES-ARKIV

12

Landskap: Blekinge. *Upptecknat av:* Gunnar Ekholm

Härad: Medelstad *Adress:* Kallinge.

Socken: Listerby *Berättat av* Fru Matilda Sjösten Kallinge.

Uppteckningsår: *Född år* *i*

623

Uppteckningen rör Kvarnen stannar själv Tomas natt.

Natten före julafton måste kvarnarna alltid vara stilla. En mjölnare i Listerby hade mycket att mala till en jul. Men på kvällen före julafton, somnade drängen från arbetet, men när han framåt natten vaknade, gick kvarnstenarna med sådan hemsk fart, att eld for från kvarnstenarna. Drängen rusade ut och fick tag i möllaren. Han gick ned och sade något och då stannade maskineriet. Han fick nu se en tomte, som hade dragit hjulen med en så förskräcklig fart.

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR. 623.

LUNDS UNIV. FOLKMINNES-ARKIV

13

623

Landskap: Blekinge *Upptecknat av:* Gunnar Ekholm

Härad: Medelstad *Adress:* Kallinge

Socken: Hjortsberga *Berättat av* Fru Matilda Sjösten

Uppteckningsår: *Född år* *i* Kallinge.

Uppteckningen rör När pigan glömt att dra ner hö julafton.

I Leråkra var en gammal lada, som de inte gärna ville riva bort, för det fanns tomtar i den. En julafton hade pigan glömt att dra ner hö för helgen. När hon på julmorgonen klev uppefter och kastade ner det och sedan gick ner igen, kom hötjugan nerdansande efter henne. Då sa hon:"Vad gjorde du?" Då svarade en röst:"Ja, vad gjorde du?" Och med detsamma blev det ett sådant hemskt brak och liv i ladan att pigan måste genast hoppa ut för att bärga sig.

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR. 623.

LUNDS UNIV. FOLKMINNES-ARKIV

14

623

Landskap: Blekinge *Upptecknat av:* Gunnar Ekholm

Härad: Medelstad *Adress:* Kallinge

Socken: Ronneby *Berättat av* Eric Holmkvist Kallinge.

Uppteckningsår: *Född år* *i*

Uppteckningen rör Nackadrags botande.

Nackadrag(sendrag i halsen) botas genom att den, som har nackadraget, lägger sig över en tröskel med en bräda över och en bräda under halsen. Sedan tar en person och hugger in yxan i den översta brädan. Den,som ligger under, säger:"Vad hugger du för?" - "Jag hugger för ditt nackadrag", svarar den andre. Då är nackadraget i tröskeln och den, som först stiger över tröskeln utan att ha spottat en gång får då nackadraget.

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR. 623.

LUNDS UNIV. FOLKMINNES-ARKIV

15

623

Landskap: Blekinge *Upptecknat av:* Gunnar Ekholm

Härad: Medelstad *Adress:* Kallinge.

Socken: Backaryd *Berättat av*

Uppteckningsår: *Född år* *i*

Uppteckningen rör Julbädd.

I Backeryd socken använde man seden att bädda julbädd. De lade halm på golvet och lade sig att sova gemensamt (i syskonbädd) på golvet. Även främmande låg med på golvet över julnatten. Detta skedde ännu i mitten av 1800-talet hos min farfar Per Jönsson I Ekeby,Backaryd.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

16

623

Badvattnet.

För att inte onda makter skulle hava makt med barnen, skall man lägga glödande kol i badvattnet och ösa ut det under tak.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

623

Tur med ko.

För att få tur med köpt ko skulle man taga det som kon trampade på med sista benet i ladugården.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

623

Grisar och kreatur.

För att skydda grisar och kreatur skall man borra hål i tröskeln eller svinhon och dit lägga kvicksilver, vitlök, krut, del av det som är stulet och hemburet.

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR. 623.

LUNDS UNIV. FOLKMINNES-ARKIV

19

623

Landskap: Blekinge *Upptecknat av:* Gunnar Ekholm

Härad: Medelstad *Adress:* Kallinge

Socken: Ronneby *Berättat av*

Uppteckningsår: *Född år* *i*

Uppteckningen rör Tomas natt.

Man skulle hålla sig inne den natten, ty annars kunde man komma i vägen för Odens hundar, som var ute på jakt.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

20

623

Regnbågen.

Man får icke peka på regnbågen, ty då ruttnar fingern bort.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

21

623

Råka ut för "leten".

Man skall alltid om nätterna gå till vänster sida av vägen, aldrig i mitten, ty då har man lätt att råka ut för "leten", eller spöke o.dyl. "Leten" kallas, när man t.ex. blir lite illamående eller förkyld. För att inte taga med sig"leten" in på kvällarna,ställer man en käpp eller dylikt i förstugan.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

22

623

Befria sig från "leten".

För att befria sig från"leten" skall man spotta tre gånger i elden på glöderna.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

23

623

Råka ut för spöken.

När man råkar ut för spöken, skall man inte tala om något förrän efter 3 dagar, annars råkar man ut för sjukdom.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

24

623

Stulet och hemburet

är bra att bota grisar, som blivit förgjorda.

Skriv endast på denna sida!

Bl.
Backaryd
Kapt. G. Ekholm
Ser. Ang. "

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

25

623

Maran.

För att skrämma maran från stallen brukar man här skjuta en skata och hänga över dörren till stallet.

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR. 623.

LUNDS UNIV. FOLKMINNES-ARKIV

26

623

Landskap: Blekinge *Upptecknat av:* Gunnar Ekholm

Härad: Medelstad *Adress:* Kallinge.

Socken: Edestad *Berättat av*

Uppteckningsår: *Född år* *i*

Uppteckningen rör Tomas natt.

Den, som är ute Tomas natt kl. 12 och tittar på stilla vatten, han skall då få se allt vatten förvandlat till vin.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

27

623

Sägner om Edestads kyrka.

Om Edestad kyrka går en sägen, att den skall sjunka en dag, när det blir sju syskonbröllop samma dag. Kyrkan har sjunkit så mycket, att golvet ligger 2 trappsteg under jordytan.

På kyrkogården skall ännu synas en grav, som varit täckt med käppar. Dessa käppar ha bönderna haft, när de bildat spetsgård omkring dem, som avrättades på Listeby åsar. En gång tog en person en sådan käpp med sig hem, men på natten blev det ett så förskräckligt väsen, att han ej kunde bärga sig, utan han sprang tillbaka med käppen till graven, och då blev det lugnt.

En gång hade man fyllt igen offerkällan på Edestad kyrkogård, för att folket inte skulle gå dit och offra. När källan fyllts igen, sprang en ny källa upp vid altaret i kyr-

Skriv endast på denna sida!

kan. Man måste strax öppna källan utanför. Då först kunde man täppa igen källan vid altaret.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

28

623

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

29

623

Kyrka som sjunkit.

På vägen mellan Kallinge och Klintabäcken ligger en rund håla c:a 20 m. i diameter och c:a 10 m. djup. Den är träskig i botten. Om denna plats går en sägen att en kyrka har sjunkit där.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

30

623

Sänksjön.

Sänksjön har inget av- eller tillopp. Detta förklarade gamla, att en underjordisk å flyter från Vassasjön till Sänksjön, och från Sänksjön rinner en stor underjordisk å till "Doven" vid Bredåkra exercisfält.

I Sänksjön vid berget skall man under ett krig ha sänkt 3 st. metallkanoner. De synas vid lågt vatten. Flera har talat om, att de sett dem.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

31

623

Vikingaskepp.

I Angelskogsviken ligger ett vikingaskepp, som kallas "Hagbards skepp". Det synes vid lågt vatten. I närheten ligger en ruin (grunden) av "Hagbards Källare", enligt sägen en vikingaborg.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

32

623

"Jättevaggan".

En sten kallad "jättevaggan" ligger på ett berg vid ån vid Djupadal. Om denna sten berättas, att det var en gång en jätte, som, när han var ute och gick, kände att något sandkorn låg och skavde i träskon. Han tog då och tömde ut det och detta sandkorn var just denna sten.

En annan sägen: När Kristus dog på korset blev det jordbävning, och jorden skakade, och vid detta tillfälle hoppade detta block upp på berget. På samma gång bildades grottorna vid Djupadal.

Stenen vänder sig varje gång, den får känna lukten av nybakat bröd.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

33

623

"Smörpundet"

Ett annat liknande flyttblock i "Moen", Djupadal kallas "Smörpundet".

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

34

623

Skatt.

En skatt skall finnas gömd under en av sista stenarna i Kalleberga gata. Var denna gata var belägen, minnes ej någon, som jag talat med om detta.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

35

623

Växt på halsen.

En hustru, Hanna Pettersson från Kallinge, hade en växt stor som ett äpple på halsen(strupen). Hon gick till en professor vid Ronneby för att rådfråga för växten. Professorn sade, att hon var för gammal för att opereras, men sade han, ni kan ju försöka att smörja den med spott varje morgon strax som ni vaknar. Efter en tids smörjning försvann växten av sig själv utan att den behandlades med annat än spott.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

36

623

Växt vid ena ögat.

Min mor hade en liten växt, stor som en ärta, vid ena ögat. Denna smorde hon med spott varje morgon en tid, och den försvann också utan något märke.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

37

623

Växt på ena handen.

Min bror Axel hade en växt, stor som ett suräpple, på ena handen. Han blev också tillsagd att smörja den med spott, det första han vaknade. Den försvann efter ung. 1 års smörjning. Den försvann i slutet av förra året.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

38

623

Tidräkning.

Vid tidräkning på fingrarna är det följande regler: Först läses en vers:"Alla de dagar Gud böd eder gå Christligt fram att dem fullända". - Varje ord i versen motsvarar en månad. Varje månads begynnelsebokstav i versen motsvarar en av de första 7 bokstäverna i alfabetet. Man måste känna söndagsbokstaven för året. För skottår gäller första söndagsbokstaven jan. och febr. och andra söndagsbokstaven börjar 1 mars. 1-8-15-22-29 komma på samma veckodagar varje månad.

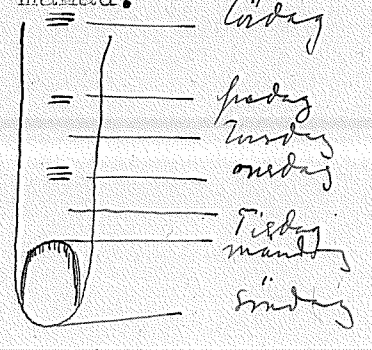

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

39
623

Dymmeldagen.

För att kunna taga allt smör för en granne skulle man kärna med en stake i gödselgården dymmeldagen.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

40

623

Yxna saga.

(Översatt från gothiskan år 1683 av P.Karm. Ostergothus. Var publ. i Bl. Folkblad något år 1917-1919)

Denna saga handlar om en väldig viking Vogn (Vagn) som bodde på Vagnö. Denne var gift med en dotter till Grim på Grimsö, vilken hette Thora. Den mäktige vikingen Vogn reste ut från sin borg på Vagnsö på vikingatåg lämnande sin dotter ensam med sina tärnor. Under tiden medan de hemmavarande voro ute i omgivningarna kom emellertid en viking Sparvs kämpar och gjorde strandhugg och brände Vogns slott, bortrövade hans dotter, då denna skyndade till det brinnande hemmet. Hon fördes fången till den unge Sparv, och det bar sig inte bättre, än att hon och den unge vikingen, vars män bränt hennes faders gård, blevo förälskade i varandra. I tre år var hon fången men ständigt avslog hon vikingens friaranbud, hon kunde ej bliva Sparvs maka, förrän hennes fader givit sitt samtycke. Den unge vikingen beslöt då att tillsammans

Skriv endast på denna sida!

med sin älskade ge sig ut för att söka Vogn, som i sin tur i gränslös förbittring farit land och rike kring för att söka sin försvunna dotter. Det, som lyckats räddas undan glömskan av denna Yxna saga, synes vara något ofullständigt.

Som träffad utav åskans strålar
står Vogn orörlig lik en bild,
en svartalv träder fram och målar
förtvivlan i hans blick så vild,
hans ögon ur dess gröpar tryckas,
hans huvudhår sig resa upp
och konvulsivt hans lemmar ryckas
med skakning i hans hela kropp.

Och lika svartgrå klippstoder
de alla kämpar stela bli,
förtvivlan, Fenrisulvens broder,
angriper dem med raseri.
Ej tårar här med suckar blandas
och inget ord är talat än,
de tysta stå och andas
blott hämnden, blott mot rövarne.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

41

623

Förfärlig som i dödens kamrar
en vålnad står än hövdingen,
den eld inom honom flammar
utbryter och ger liv igen,
en blixt då ur dess öga ljungar,
sitt stora svärd han fattar nu
med kraft dess egg mot berget slungar
och klyver klippan mitt itu.

Må Mjölner så mitt huvud krossa
må hämndens gud mig nederslå,
må Vidhögg av min kropp få frossa
i Nastrands ström med lågan blå,
om ej den hämnd skall rövarn drabba,
som han av mig så väl förtjänt.
Mitt svärd låter ej begabba,
dess egg han ännu ej känt

Om ock han hundra famnar vore
nedbäddad uti jordens grus,
ja, om han än i luften fore
och hade uti skyn sitt hus,
jag svär vid Oden,Tor och Freja

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

42

623

vid Nifelhems glöd och Wallhalls sol,
jag ändå skall hans boning speja,
låg han än dold vid mörkrets pol.

Nu en förtvivlad blick han kastar
uppå sin makas drag
och med sin till henne hastar
den kära kvinnan matt och svag.
Åt sina män han överlåter snart
omsorgen av hennes vård.
Själv därifrån han vänder åter
och skyndar fram till Odens gård.

Och högt vid gudahovet skalla
de löften han åt Oden bär:
"Du härjars far,I gudar alla
av eder jag hjälp nu begär.
Säg mig var skall jag Yxna söka,
var skall jag rövarn råka på,
att han må dina offer öka,
och jag min skada hämnas må?

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

43

623

O,du, som härars makt kan tvinga,
om jag av dig nu bliver hörd
skall nio fångar hit jag bringa
av mäktig ätt och ädel börd
och här dem dig till offer slakta.
Förutom fä och gods och guld
mitt eget liv jag vill ej akta
tills jag betalt min skuld!"

Omsider bärgabruden hördes
uttala gudars mening så:
"Ditt löfte upp till Lidskalv fördes
och Oden lyssnade därpå,
fullgör det, din önskan vinna,
om tvenne vintrar skall du då
hem i ditt bo din dotter finna
och även hämnd på rövarn få.

Men det din dotter djupt skall såra
om du på honom lägger hand.
Därför Vogn, låt dig ej bedåra
av hämndens blodbestänkta band.
Förgät hans brott,din Yxnas make,
och tänk på löften du här gjort."

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

44

623

Vid stranden femtio drakskepp gingo
otåligt på den svällda våg,
snart hissades segel,vindarna sjungo
sin segersång i sträckta tåg.
Långt fjärran bort kring himlaranden
den mastskog än med bävan sedd,
snart hinna de till Rejdgotha stranden
och ankra där på hjortens redd.

När Vogn ur havets avgrund frälsad
på klippan vilat natten ut
och blir av morgonsolen hälsad,
han fattar hastigt sitt beslut.
Med nedtryckt håg och sorgset bröst
från krossat drakskepp han sig vänder,
"När blott jag åter hem anländer,
min Thora skall mig skänka tröst!"

Förfelat hopp, i högen redan
den ömma Thora blivit satt
och över Vagnö längesedan
har brett sig ödslighetens natt.
Förkrossad syns var kämpe stå,

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

45

623

men hopp dock sorgen överröstar,
och Vogn på gudasvaret tröstar
att snart sin skada hämnas må.

I dystra enslighet svävar
han nu, dock ingen ro sig ger,
men hela vintertiden strävar
att skaffa skepp och folk och mer
tillsamman som till nästa vår
behöves och när havets bölja
man åter skådar stranden sköljа
allting till reds till färden står.

En afton nordens dotter breder
sin slöja över land och sjö
och ingen stjärna blickar neder
till vikings bo på enslig ö.
I dalar och på höga fjäll
en kylig vårstorm träden skakar,
men uti stugan elden sprakar
med väldig brand på murad häll.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
46
623

Och i en ring kring brasans låga
här sitter Vogn med sina män
och fyllda mj ödhorn flitigt taga
från hand till hand och fyllas än.
Alltmera växa hjältars mod,
allt grymmare de kring sig blicka
och med var dryck de tappre dricka,
allt hetare blir deras blod.

Nu Vogn sitt stora slagsvärd fattar
och reser sig med möda opp.
"Ett verkligt liv jag ringa skattar
till detta vapen står mitt hopp,
när morgondagen randar sig
jag går att få min skada hämnas.
Vem utav eder följer mig?"

Nu upp från ekebänken springa
de druckne män. Var kämpe svär
och blottad lågar varje klinga:
"Den niding snart du finner här
av honom och hela hans tropp
ett offer vi åt Oden gör."

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

47

623

Ett buller höres utanför
och hastigt flyger dörren opp.

Och in steg Yxna, skön som våren,
när solen ler på högblå rund
och uti blommans öga tåren
står dallrande en morgonstund.
Och fri som fläkten av en vind
av glädje hennes öga lågar,
står rosens färg på hennes kind.

Kring hennes rika lockar glindrar
ett brett gullad med blommor på,
kring hennes sida kjortel tindrar
en krets av silverstjärnor små,
kring hennes liv en azurglans
ett guldbroderat bälte glimmar,
kring hennes hals i purpur simmar
en dyrbar äkta pärlekrans.

Vi handen hon en yngling leder
skön som en mö av Asars släkt,
men hög som Tor nu stiger neder
till jorden i en hjältes dräkt.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

48

623

Uti hans ljusblå ögonpar
en älskvärd livlighet framstrålar
och på hans höga panna målar
ett ädelt lugn sin spegel klar.

Ett handsbrett slagsvärd prydligt svänger
i fredlig takt vid sidan ned,
och under öppen guldhjälm hänger
hans fagra hår kring skuldra bred.
En röd scharlakansmantel med
en hermelinsbård i guldblad bruten
är vårdlöst kring hans axlar knuten
allt efter forna hjältars sed.

Omkring hans liv ett silverbälte
ett svärdets fäste sitter spänt.
Se här en fridens unga hjälte,
som aldrig hämnden låga känt.
Ett löje kring hans läppar går
besjunget av de höga skalder.
Ja, mera skön än själva Balder
han inför dessa kämpar står.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

49

623

623